

ТОМ-VIII-

РЕШЕНИЕ № 240

гр.Перник, 18 декември 2008г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на осми декември две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При секретар В.Х. и с участието на прокурор Р.С. ,като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 677 по описа за 2008г.,з а да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс [АПК], във връзка с чл. 79, ал. 1 от Закона за българските документи за самоличност (ЗБДС).

Образувано е по жалба на Л.С.К.,*** срещу Заповед № 1137/11.11.2008г. на директора на Областна дирекция на МВР - Перник, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ] по чл. 75, т. 5 от ЗБДС.

В жалбата се поддържа, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна . Същата е издадена при неизяснена фактическа обстановка, което е довело до нарушение на материалния закон. Излагат се подробни доводи, че на представляваното и управлявано от оспорващия търговско дружество "****" ЕООД, по искане на заложен кредитор "Международна банка за търговия и развитие " АД е назначен по реда на чл.46 ал.3 от Закона за особените залози , и вписан в Търговския регистър за търговските дружества и техните клонове с решение №1199/06.12.05г.г по ф.д.869/92 на Пернишки окръжен съд като управител на търговското предприятие "****"ЕООД лицето Ж.С.Н.. Същото лице към момента на издаване на оспорената заповед управлява търговското предприятие, и е отговорен за опазването на имуществото му ,за стопанската му дейност и за изпълнението на всички негови задължения, респективно за плащането на установените публични задължения, тъй като е назначен от "Финансис консултинг"ЕАД,последващ заложен кредитор, на търговското предприятие "****"ЕООД . В съдебно заседание оспорващият, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата изцяло и моли съда да отмени наложената му принудителна административна мярка и присъди разноски в производството.

Ответникът по жалбата - директорът на Областна дирекция МВР-Перник, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли обжалваната заповед да бъде потвърдена.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник заявява становище, че жалбата е неоснователна и не следва да бъде уважена.

Административен съд - Перник, в настоящия състав, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл. 168 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото: Жалбата, като подадена от

надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима . Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспорващият А.С.К. е управител на " ****" ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. П.,***, видно от представеното по делото удостоверение изх.№ 20081118105004 от 18.11.2008г. на Агенция по вписванията. Съгласно цитираното удостоверение, като управител на търговското предприятие в Търговския регистър е вписан и Ж.С.Н.. С срещу търговското дружество "****" ЕООД е било образувано изпълнително дело № 1594/2006 г. по описа на Агенция за държавни вземания, Регионална дирекция - София, ИРМ-Перник, за установени по надлежния ред и не погасени публични задължения в големи размери над 50000 лева към ТД НАП-Перник и Община Перник, по които не е представено надлежно обезпечение.

С писмо, изх. № 1594/2006/000044 от 13.10.2008г .Д.Й. -публичен изпълнител № 41 от Регионална дирекция, гр.София, на Агенцията за държавни вземания, на основание чл. 221, ал. 6, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), е поискала от директора на ОД на МВР Перник да наложи на К. в качеството му на управител на дружеството - длъжник, ПАМ по чл. 75, т. 5 от ЗБДС.

Със своя Заповед № 1137/11.11.2008г., директорът на ОД на МВР Перник ,надлежно оправомощен , съгласно приложената с административната преписка заповед № Из 1003 / 19.08.08г. на министъра на вътрешните работи, е наложил на оспорващия Л.С.К., в качеството му на управител на "****" ЕООД, забрана за напускане на страната,издаване на паспорти и заместващи ги документи, считано от 12.11.2008г. до отпадане на основанието .

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен по материя, място и степен административен орган, в писмена форма и в съответствие с приложимия материален закон и целта на закона, като при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователни се явяват оплакванията на жалбоподателя, че административния орган не е извършил проверка за наличието на релевантните факти, налагайки му ограничителната мярка по чл.75 т.5 от ЗБДС. Оспореният административен акт е законосъобразен , тъй като е налице основанието по чл. 75, т. 5 от ЗБДС , съгласно който не се разрешава напускане на страната, а паспортите и заместващите ги документи не се издават или издадените се отнемат на данъчно задължени лица, за които е поискана забрана по реда на чл.221, ал.6 т.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Разпоредбата на чл. 75 ЗБДС е императивна, тя вменява на административния орган задължението при наличие на изброените в закона предпоставки да наложи съответната принудителна административна мярка. В този случай той действа в условията на обвързана компетентност, като не разполага с правото на избор и преценка дали да издаде или не заповед за налагане на ПАМ. В случая, безспорно, е че към момента на издаване на заповедта жалбоподателят К. е вписан в Търговския регистър като управител на дружеството длъжник " ****"ЕООД - гр. П. , както и че с писмо, изх. № 1594/2006/000044 от 13.10.2008 г. АДВ - РД гр. София е поискано прилагането на принудителната административна мярка спрямо него в това му качеството. Последващите вписани промени по партидата на дружеството в случая са ирелевантни, тъй като целта на тези принудителни административни мерки е да стимулират органите на юридическото лице - длъжник да организират дейността на дружеството, така че да бъдат погасени задълженията му към фиска. В това се състои превантивния ефект, който законодателят е целял, като ги е обективирал в разпоредбите на

действащото, към момента на издаване на заповедта, законодателство. Налагането на мярка за административна принуда на жалбоподателя К. е законосъобразно, тъй като е съобразено и с разпоредбата на чл.47 от Закона за особените залози, съгласно която лицето, което е управлявало търговското предприятие до вписване на управителя на предприятието по реда на чл.43 ал.3 от същия закон, е длъжно да му указва необходимото съдействие. В подкрепа на този извод е и факта, че установените публичните задължения на търговското дружество са в големи размери, същите не са надлежно обезпечени и са за период, когато жалбоподателят е управлявал същото дружество.

Предвид изложеното, Административен съд Перник в настоящия състав, намира подадената жалба за неоснователна, поради което и на основание чл.172 ал.2 от АПК

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Л.С.К.,*** срещу Заповед № 1137/11. 11. 2008г. на директора на Областна дирекция на МВР - Перник, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 75, т. 5 от ЗБДС.

Решението подлежи на касационно обжалване ' пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: